

Over de Grenzen van Groepstherapie – Wrapup gedicht NVGP-congres 27 maart 2026
ter plekke geschreven en voorgedragen door Tanja ter Brake

Grensgevallen, grensgevallen
't is laveren op het veld
als die mensen, al die grenzen
en de tijd die tikt en telt

Grensgevallen, grensgevallen
wij mensen zijn soms landen
handen die niet thuis
gevoelens die niet pluis

Zijn jouw grenzen poreus
of durf je je heus wel uit te spreken
en kan je het verdragen
als mensen boos worden
zich aan de kant gezet voelen
of ga je ze verwennen, verwaarlozen
we bedoelen het vaak zo goed

Durf jij jezelf te zijn?
En wat is dan jezelf?
Voel je je authentiek?
En als je later ziek bent en dood zal gaan
zeg je dan: het is okee,
ik ben echt mezelf geweest
i did it my way

De delen van onszelf die we niet willen zijn
die pijn doen of we niet willen
zijn we die ook of verschillen die van onze identiteit
en raken we door enkel in ons eentje
hard na te denken over wie we zijn
onzelf niet juist meer kwijt

Hebben we elkaar niet ook nodig
om tot onszelf te komen
en als we dromen van onbelemmerde zelfexpressie
hoe zit het dan met de balans met impressie
te weinig expressie kan leiden tot een implosie
of maskering

te veel, zit je in je eigen bubbel
het werkt allemaal hartstikke dubbel
hoe is je dans met expressie en impressie
is het in balans?

Moet het niet gaan over relationele authenticiteit
dat interactie leidt tot jezelf als resultaat
en hoe gaat het met je eigen blinde vlekken
kan een gesprek met AI die niet te veel bedekken

Groepstherapie zit in de lift
en wordt steeds meer gezien als gamechanger
dat maakte de NVGP-voorzitter blij
van tweede naar eerste keuze
groepstherapie komma tenzij

De affectieve onderstroom golft en klotst altijd tegen de rand
tegen de kaders van de regels of de tijd
er is altijd iets acuuts met Lisa aan de hand
twee minuten voor het einde

Is optimale frustratie de bron van groei
het net niet krijgen wat je wilt
zorgt dat niet dat je dan beweegt
en hoe ga je om met opeens dissociatieve slaap
verdraag je dat
en hoe zit het met agressie en woede
is het vuur dat beweegt, dat leeft, dat creëert
of vastgeplakte hardgestolde haat
waardoor iemand heeft geleerd
dat alles wat dichtbij komt
kapot moet

Wanneer stop je?
Wanneer is het klaar?

En hoe zit het met de fundamentele teleurstelling
je zult nooit alles vinden dat je zoekt in therapie
daar hebben we gewoon mee te dealen
en de wonden uit de kindertijd kunnen we enkel laten healen
als we laten voelen en laten beleven
écht voelen als is het maar even niet vermijden

Er kwam ook een duidelijk lesje:
duidelijke kaders geven ook meer agressie
(eindrijm, gotta love it 😊)

Wanneer stop je?
Wanneer ben je nou eigenlijk klaar?
We hadden het over klachten en geschillen
we willen geen gedoe
maar opgelet er is een WKKGZ
claims tuchtcolleges en de wet BIG
waar lig je van wakker
zijn het nachtmerries of dromen
een goed gesprek kan veel voorkomen

Het tuchtrecht gaat momenteel niet altijd even lief
het voelt nog iets te veel punitatief
(nieuw woord geleerd!)
Hoe zit het met de WGBO
kan je de behandeling zo maar stoppen
dan moet de reden gewichtig zijn
wel fijn dat dan werd toegelicht wat gewichtig is

Denk dus aan de zorgvuldigheidseisen
je hoeft geen tien te scoren
dat was hier wel fijn om te horen
begin tijdig en leg vast
waarom verdere behandeling niet meer past

Procedures en alle hoepels die onder je huid gaan zitten
die kunnen je best gaan raken
dus heel belangrijk advies
om je niet gek te laten maken

Maar okee, niet gek laten maken
maar wie ben jij dan?
Wie zijn wij dan zelf?

Misschien zijn we ons valse paspoort
zijn we onze lengte in centimeters
en is het de kunst om van onszelf te houwen
voor een vogel kun je geen grenzen bepalen
wel een kooi bouwen

Misschien zijn we ruimtevaarders
geen oplossing maar een mogelijkheid

en is het een kwestie van tijd
tot je grootste angst opeens in werkelijkheid
mee blijkt te vallen
en alle doembeelden van tomaten en rotte eieren
veranderen in applaus

Misschien maken we er helemaal niet zo snel een potje van
als we zelf denken
Misschien zijn we de NEE als we niet op het potje willen
en gillend de filmopname stoppen

Volgend jaar zeventig jaar
een platina jubileum
het is aan de hand
1,2 april op je hand
levenslang in de groep
twee dagen in Doorn
één nacht samen doorbrengen

En misschien hebben we elkaar nodig
om tot onszelf te komen
dus dansen we de hele nacht samen
als dit een droom is
dan droom ik jullie erbij
en voor de zon komt, heb jij al lang gezegd
die droom van jou
is niet zo slecht
die droom van jou en mij
is echt